

[Undervisningsministeren]

Har den socialdemokratiske gruppe fået at vide, at man fuldstændig kunne have fået hånden på rattet i dansk gymnasiepolitik de kommende år og dermed fået alle de garantier for en betryggende overgang, som man ønsker? Der er vidner på det, jeg siger her. Det forbløffende er, at socialdemokratiet har meldt sig ud af dansk gymnasiepolitik helt uden grund, på trods af at masser af medlemmer af gruppen er tilhængere af dette forslag, som jo talrige socialdemokratiske undervisningsministre er kommet med til gruppen den ene gang efter den anden, og som jo socialdemokratiske kommunalfolk og – er jeg sikker på – et meget stort mindretal i den socialdemokratiske gruppe altid har været tilhænger af, også i den oprindelige form.

Det er et mærkeligt parti, som ved førstebehandling holder en tale, hvor man siger: vi kan godt gå med på visse betingelser, og så, når man får tilbudt, at alle betingelser kan blive opfyldt, alligevel ikke vil gå med.

Forklaringen er naturligvis det, der står i bemærkningerne, nemlig at socialdemokratiet har siddet og hørt på de usædvanlig mange mundtlige og skriftlige tilkendegivelser, der var kommet til udvalget. Ja men man kan da bare læse listen og se, hvem der har været – i øvrigt ved jeg ikke, hvor usædvanlig mange det er – og så vil man se, at det er den ene gymnasieskole efter den anden, som har følt sig kaldet til at sende deputationer til udvalget. Det har de gjort, fordi den pågældende organisation, Gymnasieskolernes Lærerforening, har valgt at prøve at få så meget som muligt ud af denne situation og derfor har sendt den ene deputation efter den anden ind for at forsøge at presse citronen så meget som muligt. Det forstår jeg da godt at man har gjort; det er helt i orden, og det er helt sædvanligt. De, der er tilhængere af forslaget, er jo ikke kommet – hvorfor skulle de det? – de synes, det er et godt forslag. Det er ikke ret ofte, man kommer i et udvalg bare for at sige, det er et godt forslag. Man kommer i udvalget, når man har rettelser til det.

Hvad angår Gymnasieskolernes Lærerforening, skete der det, at der kom en række kritiske bemærkninger fra Gymnasieskolernes Lærerforening, da det første udkast havde været ude før jul 1983. Den kritik blev imødekommet på en række afgørende punkter, da forslaget endelig blev fremsat her i tinget i januar 1984.

Nu er der yderligere sket det, at der i betænkningen er sket en imødekommeelse af, så vidt jeg kan se, samtlige de resterende punkter. Det bliver i hvert fald svært at lave en liste over, hvilke krav fra GL der ikke er opfyldt med det, der står i betænkningen. Vi, der udgør flertallet, har jo nemlig været så venlige, at vi, på trods af at socialdemokratiet meldte sig ud, har ladet de tilbud stå, som vi gav socialdemokratiet. Vi har altså ikke taget noget tilbage, så det står der stadig. Derfor vil jeg i øvrigt gerne opfordre socialdemokratiet til stadig væk at overveje sin stilling, overveje, om man ikke f.eks. skulle undlade at stemme ved tredje behandling, for man kan jo ikke løbe fra, at man har haft stor indflydelse på det, der står i betænkningen.

Hvordan er betænkningen da blevet til? Den er blevet til på den måde, at jeg i første omgang spurgte, hvilke problemer der er for socialdemokratiet i dette her. Det fik jeg så at vide, og det blev opfyldt. Så spurgte jeg i anden omgang, om der var yderligere problemer? Ja, det var der, der var fire punkter. De fire punkter blev opfyldt. Så holdt vi et møde, hvor jeg spurgte, om der var yderligere punkter; og det var ved den lejlighed, at jeg ikke kunne få socialdemokratiet til at sige, hvad det var, der skulle opfyldes. Så fandt man på dette med udvalget, som skulle være færdig med sit arbejde øjensynlig i den tomme luft, uden at vi politikere overhovedet havde gjort os vore tanker klart, og det er så blevet den undskyldning, man hænger hatten op på.

Men havde der været et gran af troværdighed i socialdemokratiets tilbud om, at man gerne ville have været med til nu at få ordnet gymnasiernes fremtid, hvis dette udvalg var blevet færdig, så ville jeg da have overvejet det, men der har ikke været gnist af troværdighed i det. Det har virket som rene omsvøb, som en undskyldning for at tage en let stilling i en sag, som man mener er upopulær på nogle gymnasieskoler. Den er også upopulær på nogle gymnasieskoler, men ikke på alle, ikke hos alle lærere, og den ene elevorganisation har altså sagt god for forslaget i den form, det foreligger i her, både skriftligt og mundtligt over for mig. Jeg håber da, at man lytter lige så meget til GLO som til DGS.